

Rolbiecki, Waldemar

Wizyta w redakcji "Woprosow Istorii Jestiestwoznania i Tiechniki"

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 15/3, 676-677

1970

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dzili, że grób Szajnochy znajduje się w bardzo dobrym stanie, natomiast groby Balcera i Kubali pozbawione są opieki.

Sprawozdanie z tego pobytu we Lwowie znajduje się w nrze 4/1969 „Komunikatów Mazursko-Warmińskich”. Napisał je Władysław Ogrodziński, dyrektor Ośrodka Badań Naukowych im. W. Kętrzyńskiego w Olsztynie.

Z. Br.

WIZYTA W REDAKCJI „WOPROSOW ISTORII JESTIESTWOZNANIJA I TIECHNIKI”

W czerwcu 1970 r. odwiedziłem w Moskwie redakcję „Woprosow Istorii Jestiestwoznanija i Tiechniki”. Celem mojej wizyty było zacieśnienie więzów współpracy między „Kwartalnikiem” i „Woprosami”, załatwienie spraw bieżących tej współpracy oraz wymiana doświadczeń redakcyjnych.

„Woprosy” są organem Instytutu Istorii Jestiestwoznanija i Tiechniki Akademii Nauk ZSRR i jedynym w Związku Radzieckim czasopismem poświęconym specjalnie historii nauki i techniki. Jego zakres tematyczny obejmuje w zasadzie historię przyrodoznawstwa i techniki, historię nauk matematyczno-przyrodniczych i technicznych, ogólne problemy historii nauki i techniki oraz naukoznawstwo. Historia filozofii, nauk humanistyczno-społecznych, medycznych i rolniczo-leśnych w zasadzie nie jest objęta tym zakresem, wszakże sporadycznie ukazują się w „Woprosach” artykuły należące do tych dziedzin.

Oficjalnie „Woprosy” nie są czasopismem, lecz tzw. *sbornikiem*, tj. nieperiodycznym wydawnictwem zbiorowym. Dawniej „Woprosy” rzeczywiście miały taki charakter. Obecnie jednak są faktycznie kwartalnikiem, a redakcja i dyrekcja Instytutu zabiegają o oficjalne uznanie i usankcjonowanie tego faktu.

Nakład „Woprosów” wynosi około 2000 egzemplarzy, co z grubsza odpowiada popytowi na to wydawnictwo. Jednak redaktorzy „Woprosów” nakład ten oceniają jako bardzo mały w zestawieniu z wielkim zasięgiem języka rosyjskiego. Jedną z przyczyn tego stanu rzeczy widzą właśnie w „sbornikowym” statusie „Woprosów”. Konsekwencją tego statusu jest bowiem, że „Woprosy” nie są rozpowszechniane na zasadzie prenumeraty, a tylko na zasadzie sprzedaży księgarskiej poszczególnych numerów.

„Woprosy” redagowane są przez kolegium redakcyjne oraz redakcję złożoną z czterech stałych pracowników: redaktora naczelnego (który zarazem przewodniczy w kolegium redakcyjnym), dwu innych redaktorów (nie należących do kolegium) oraz maszynistki.

Kolegium redakcyjne zbiera się mniej więcej jeden raz na każdy numer. Funkcje jego polegają na dawaniu redakcji ogólnych wytycznych i ustalaniu treści poszczególnych numerów. Jego członkowie opiekują się poszczególnymi działami tematycznymi, opiniując pod względem naukowym teksty zgłoszone do druku. Są oni na ogół (lecz nie we wszystkich wypadkach) kierownikami odpowiednich naukowych komórek organizacyjnych Instytutu. Za swą pracę w kolegium redakcyjnym nie otrzymują wynagrodzeń.

Także autorzy artykułów i innych tekstów zamieszczanych w „Woprosach” nie otrzymują honorariów. Wyjątki od tej zasady czynione są tylko w stosunku do autorów zagranicznych. Autorzy otrzymują nadbitki swych artykułów w liczbie 10—20 egzemplarzy.

Zgodnie z porozumieniem między kierownictwami Zakładu Historii Nauki i Techniki PAN i Instytutu Istorii Jestiestwoznanija i Tiechniki AN ZSRR¹, wydane

¹ Por. informacje w „Kwartalniku” nr 4/1965, ss. 664—665, nr 2/1967, ss. 467—468 i nr 4/1969, ss. 760—761.

zostaną: numer „Woprosów” złożony z dostarczonych przez redakcję „Kwartalnika” tekstów autorów polskich oraz numer „Kwartalnika” złożony z dostarczonych przez redakcję „Woprosów” tekstów autorów radzieckich. Numerem radzieckim „Kwartalnika”, do którego materiały (nie wszystkie jeszcze) otrzymałem w czasie pobytu w Moskwie, będzie numer 2 roku 1971. Numerem polskim „Woprosów”, do którego komplet materiałów redakcja „Kwartalnika” posłała do Moskwy na początku kwietnia 1970 r., będzie najprawdopodobniej numer 4 z roku 1971. Ten stosunkowo odległy termin publikacji polskich materiałów wynika z dość długiego cyklu produkcyjnego „Woprosów”, a także konieczności wydania uprzednio paru numerów okolicznościowych.

Redaktorzy „Woprosów” ocenili ogólnie bardzo wysoko drukowane dotychczas w ich wydawnictwie artykuły polskich historyków nauki i techniki. Wyrazili też życzenie drukowania w przyszłości wielu dalszych oryginalnych, wartościowych naukowo artykułów polskich autorów — zwłaszcza artykułów o tzw. charakterze metodologicznym. Chętnie przy tym widzieć będą nawiązywanie bezpośrednich kontaktów.

Adres redakcji „Woprosów”: Редакция Сборника »Вопросы Истории Естественных и Техники«, Москва, К-12, Старопанский Пер., 1/5, тел. 228-11-90.

Waldemar Rolbiecki